

1.1

Karol Wojtyła: Invokáció, vagyis kiáltás az Emberhez, akiben testet ölt a történelem (1966)

„Hozzád kiáltok, Ember, Téged kereslek – akiben
testet ölt az emberi történelem.

Hozzád megyek, és nem mondom:”jőjj”,

csak egyszerűen „légy”,

légy ott, ahol nem látták meg az emberben az Embert,

hogy lelke, szíve, vágya van és szenved és akarni tud,

ott, ahol elnémították az érzelmeit és égett a legszentebb szemérem-

légy te örök Szeizmográfja annak, aki láthatatlan, s mégis Létező.

Ember, akiben együtt van minden emberi mélység és emberi nagyság,

akinek bensejében nincs semmi teher és homály, csak szív.

Ember, akiben mindenki megleti a legtisztább szándékot

és saját tetteinek gyökerét: élet és halál gyújtópontját az emberi sorsban,

Hozzád- Ember-, Tehozzád érkezem a történelem sekély folyamán,

közel minden emberi szívhez, közel minden emberi gondolathoz

(a történelem-gondolatok szövevénye és szívbénulás).

Az egész történelemben keresem a Tettet,

kutatom mélységedet.”

1.2 Ferenc pápa 2015. szept. 17-i szavai

Ezt saját szavaink szerint bemutatni, idézni belőle.

Forrás: Magyar Kurir

Ferenc pápa szeptember 17-én, csütörtökön délelőtt a Konzisztórium teremben fogadta a Cor Unum Pápai Tanács találkozájának hetven résztvevőjét – adta hírül a Vatikáni Rádió.

A Szentatya köszönetet mondott a tanácsnak és a számos segélyszervezetnek, melyek Szíriában, Irakban és a környező országokban segítik a válság áldozatait. Az ott dúló konfliktus szörnyű következményekkel jár a civil lakosságra és a kulturális örökségre nézve egyaránt. A szomszédos országok, Líbia, Jordánia és Törökország viselik annak a több millió menekültnek a terhét, akiket nagylelkűen befogadtak. Úgy tűnik, a nemzetközi közösség nem képes megfelelő választ adni a kialakult helyzetre, mialatt a fegyverkereskedelem továbbra is virágzik, ártatlanok vérént ontják – állapította meg keserűen a pápa. – Ma a szörnyű, erőszakos tettek, az emberi jogok lábbal tiprása azonnal megjelenik a médiában, tehát a világ szeme láttára zajlik mindez, s mi nem fordíthatjuk félre a fejünket. Erőszakmentes megoldást kell találni, mert az erőszak csak további erőszakot szül.

Ebben a fájdalommal teli helyzetben a Szentatya azt kéri, figyeljünk oda a leggyengébbekre és legvédtelenebbekre: a családok, az idősek, a betegek, a gyermekek anyagi és lelki szükségleteire. A gyermekek és a fiatalok a jövő reménysége. Tőlük most megtagadják alapvető jogaikat: hogy kiegyensúlyozott családban növekedjenek, hogy gondozzák őket, játszhassanak, tanulhassanak. Gyermekek milliói maradnak oktatás nélkül, akik előtt ködbe vész a jövő. Segítsünk nekik!

A pápa, habár a konfliktus minden áldozatáért imádkozik, mégsem hallgathatja el azokat a súlyos veszteségeket, melyeket a szíriai és iraki keresztény közösség elszenvedett, akiket üldöznek, megfosztanak javaiktól, vagy akár meg is ölik őket. Évszázadokon át békésen éltek együtt a muzulmánokkal, ma azonban egyenesen jelenlétük jogos voltát tagadják egy erőszakos fundamentalizmus nevében, vallásos gyökerekre hivatkozva. Az egyház mégis bátran megvallja Krisztust, alázatosan és buzgón kitart, támogatja az őszinte párbeszédet, valamint a szenvedők és rászorulóknak megkülönböztetés nélküli, odaadó segítségét.

Szíriában és Irakban a gonosz erői ugyan épületeket és utakat rombolnak le, de elsősorban az emberi lelkiismeretet pusztítják el. Jézus nevében – aki azért jött el a világra, hogy begyógyítsa az emberiség sebeit – az egyház arra hivatott, hogy jóval válaszoljon a rosszra. Ehhez pedig a katolikusok összefogására van szükség, együttműködésre a nemzetközi humanitárius intézményekkel és minden jóakarátú emberrel – hangsúlyozta a Szentatya.

Kérlek benneteket: ne hagyjátok magára ennek a válságnak az áldozatait, még akkor se, ha a világ figyelme nem fordul feléjük! – kérte a Cor Unum Pápai Tanács találkozájának résztvevőit Ferenc pápa, majd szolidaritásáról biztosította a válság szenvedőit: „Szüntelenül imádkozom a békéért, a gyötrelmek és igazságtalanságok beszüntetéséért.”

2.5 Szerepjáték

Helyzet: Nyugati pályaudvarnál 6-os villamos megállójában száll fel a szíriai család, a Keleti pályaudvarra szeretnének eljutni.

Szerepek:

1. Szíriai, damaszkuszi család tagja: Ahmed, 43 éves, apa, kis boltja volt, melyet még a háború elkezdése után is – ameddig lehetett 2013-ig - működtetett, csak arabul tud. Szegeden regisztrált menedékkérő, bevallása szerint a debreceni menekülttáborba, de igazából Ausztriába szeretne eljutni családjával. Szíriai damaszkuszi család tagja: Samira, 38 éves, Ahmed felesége, csak arabul tud.
2. Abdelhak, damaszkuszi család tagja: 12 éves, Ahmed és Samira fia.
3. Lidia, damaszkuszi család tagja: 10 éves, Ahmed és Samira lánya.
4. Muhammad, 28 éves nyelv- és fordítói szakon végzett az iraki Mosul Egyetemen. 6 éve él Magyarországon, 2009-ben, az amerikai megszállás hatodik évében, diplomaosztás után hagyta ott Irakot. Szülei jelenleg is Mosulban élnek. Angolul, arabul és magyarul tud.
5. Klára, 50 éves magyar nő, fogorvos, 2 gyermek anyja, angolul tud.
6. Tibi, magyar, 22 éves, budapesti egyetemista, orvosi kar
7. Eszter, magyar, 19 éves, baranya-megyei egyetemista, kollégista, tájépítészetet tanul.

Kirekesztés gyakorlat

Célok:

Diákok szembesüljenek azzal, hogy véleményünk nem feltétlenül azonos és hogy esetenként önellentmondásokhoz is vezethet, valamint, hogy magatartásunk nagyon könnyen kirekesztővé válhat.

Beszélgetés arról, hogy mi motiválja vélemény alkotásunkat és mennyire vagyunk hajlandók felvállalni azt.

Idő: 30-60 perc

A tevékenység menete:

1. Jelölj ki a teremben 3 sarkot: IGEN, NEM, NEM TUDOM
2. Magyarázd el, mi az az énközlés. Pl: „A bevándorlók veszélyesek.” helyett „**Félek**, amikor bevándorlók jönnek szembe az utcán.” Egyéb használható kifejezések: úgy érzem/ attól tartok/azt hiszem/ nem értek egyet vele/
3. Olvass fel egyenként 5-6 állítást, a diákok pedig véleményük alapján a megfelelő jel alá csoportosulnak.
4. Minden mozgás után kérdezd meg az egyes csoportokat, hogy miért álltak oda. Természetesen nem kötelező válaszolni, de érdemes elérni, hogy minél többen megszólaljanak. Lehet egymás véleményére reagálni. Énközléssel természetesen.
Ha valaki menet közben meggondolja magát, mert másképp értelmezte az állítást, vagy új szempontot kapott, változtathat a helyén.
Fontos, hogy a véleményüket mindig énközléssel kezdjék mondani.
5. Beszélgetés: Hogyan éreztél magad? Éreztél valamilyen nyomást a véleményed megformálásához? Befolyásolt, hogy a többiek melyik sarokba mentek? Tartottál attól, hogy a véleményedet félreértik majd?

Lehetséges állítások:

A menekültválság meg fog oldódni.

Béke lesz Szíriában.

A menekültek veszélyesek az emberek biztonságára.

A menekülteket integrálni kell a társadalomba.

Mindenki ott élhet, ahol szeretne.

A bevándorlók gazdasági okok miatt jönnek Európába.

A különböző kultúrából érkezők nem akarnak alkalmazkodni a befogadó ország kultúrájához.

Stb.